

Abstrakt

Stabilita stoje je zajišťována díky informacím ze smyslových ústrojí, ke kterým se řadí vestibulární systém, zrak, propiocepce a sluch. Úloha sluchu bývá často opomíjena. Tato práce si dává za cíl zjistit, zda sluch hraje nějakou roli při udržování stability stoje.

Teoretická část této bakalářské práce shrnuje dosavadní poznatky o sluchovém ústrojí. Zabývá se dalšími systémy, které stabilitu stoje ovlivňují a v neposlední řadě se pokouší shrnout dosavadní výsledky zkoumání vlivu sluchu na stabilitu stoje.

Praktická část je tvořena vyhodnocením stabilometrického testování 16 zdravých probandů (8 žen a 8 mužů) za využití zvukové stimulace. Probandi byli testováni ve dvou měřeních s rozestupem minimálně 1 týdne. Nejprve v 10 podmínkách bez zvukové stimulace. Následně za využití zvukové stimulace, vždy ve stejné pozici – stoj se zavřenýma očima na měkké podložce. Zvuková stimulace se skládala z těchto nahrávek: mluvené slovo, kterému proband rozumí (předpověď počasí v českém jazyce), vyřazení sluchových vjemů za pomoci špuntů do uší, stimulace bílým šumem, mluveným slovem, kterému proband nerozumí (čínština nebo finština) a sdělení s obsahem, na který byl proband dotazován po skončení měření otázkou.

Cílem této části práce bylo ověřit, zda dojde ke změně jednotlivých vybraných parametrů při zvukové stimulaci, oproti bez ní, tedy zda sluch nějakým způsobem ovlivňuje stabilitu stoje.

Výsledky potvrdily, že při zvukové stimulaci dochází ke změně vybraných parametrů. Zároveň se ukazuje, že získané výsledky korelují s časem stráveným v testované pozici (stoj se zavřenýma očima na měkké podložce), tedy k postupnému navykání na tuto podmínku. Nebylo tedy možné zcela jasně určit, zda má sluch vliv na stabilitu stoje.